

til de Forhold, hvilke, saavidt jeg har kunnet skjønne, den ærede Ordfører omtalte, jeg sigtede derimod til Landets politiske Stilling for Diebliffet. Det er ganske vist, at vi ikke kunne beregne Udgifterne for den kommende Tid, de kunne jo meget let blive flere, end det for Diebliffet forekommer os; paa den anden Side kunne vi heller ikke vide hvorledes Landets Indtægtsvasen vil stille sig i Fremtiden, og det er vistnok aldeles rigtigt, hvad der er yttret af den høitærede Finanzminister ved en anden Leilighed, naar han har sagt: „Ingen, idetmindste ikke jeg som Finanzminister, kan udmaale for Diebliffet vore fremtidige pecuniaire Resourcer.“ Det er hertil jeg sigtede, og jeg troer, at denne Tingenes Tilstand opfordrer til megen Forsigtighed. Hvad Spørgsmaalet angaaer om Kjøbenhavns Overbebyrdelse, vil jeg ikke komme tilbage dertil. Der er Nogle, der sige, at Kjøbenhavn er overbebyrdet, Andre benægte det, jeg er hverken af den ene eller den anden Mening, jeg mener, at Befatningsforholdet, som dette Forhold hidtil har bestaaet, er fuldkommen retfærdigt og billigt, det er derfor jeg mener, at man skulde saavidt muligt søge at vedligeholde det, skøndt det paa den anden Side ikke er min Mening, at man skulde være altfor nøieregnende i denne Henseende. Jeg har allerede tidligere oplyst, at virkelig en Deel af Consumtionsafgiften er blev dækket ved Brændeviinsafgiften. Dette Punkt er atter idag blevet omtalt af den ærede Viceformand, jeg skal henholde mig til, hvad jeg derom fremsatte forrige Gang, men forsaavidt han sagde, at det var tilfældigt, at denne Forøgelse af Brændeviinsafgiften netop var kommen nu — den vilde rimeligvis være kommen alligevel, som et Krigsstatsillæg, der sandsynligvis vilde være blevet beholdt — skal jeg tillade mig at modsigte dette, og jeg troer ikke, at det er ret mange Timer siden, at det blev udtalt i denne Sal, at Krigsstatsloven rimeligvis i Nar for sidste Gang vilde blive givet. Naar den ærede Viceformand har sagt, at det ikke gaaer an at tage Bestemmelse om, at Consumtionen skal vedblive til 1ste April 1854, fordi man derved gaaer udover Finanzloven, der kun vedkommer eet Nar, da fatter jeg ikke denne Indvending, thi jeg troer, at de allerfleste

Skatteløve gaaer langt udover denne Tid af eet Nar, hvorfor Finanzloven gjælder, de skulle vedblive at gjælde mange Nar, saalænge indtil de ophæves, og dersom man bestemmer, at de skulle gjælde indtil en vis Tid, bestemmer man derfor ikke Noget om, at de jo godt kunne ophæves før den Tid er omme, forsaavidt Rigsdagen maatte finde Anledning dertil. Naar den ærede Viceformand har yttret idag, at det øvrige Land vilde lide mere ved Consumtionen end Kjøbenhavn, er jeg aldeles af samme Mening. Det er ganske vist, at der er stor Gene forbundet med Consumtionen, hvilket er det, jeg troer der meest taler mod den. Jeg troer endog saa, at der gives maaskee ikke Saa her i Kjøbenhavn, som mene, at der ikke vil være noget Væsentligt vundet ved Consumtionens Dphør, og ligesom man hører overalt i Kjøbstæderne, at de ikke mærke til, Fødevarerne ere blevne billigere, saaledes er der en stor Mængde i Kjøbenhavn, der mene, at de, hvis Consumtionen ophæves, ville komme til at give det Samme, som forhen, for deres Varer. Jeg skal indfranke mig til disse Ord.

Ordføreren: Jeg skal ikke opholde Thinget ret længe, jeg troer at Sagen nu er saaledes forberedt, at man vistnok med god Grund kan begive sig til Afstemning. Jeg finder mig kun foranlediget ved nogle Uttringer af den ærede 3die Landstingsmand for 9de Valgfreds (Bruun) angaaende de Ord i Betænkningen, som hentyde til, at Udvalget vilde have befundet sig i en anden Stilling, hvis Spørgsmaalet om Consumtionens Ophævelse havde været aldeles aagent. Disse Uttringer finder jeg mig foranlediget til at besvare derhen, at dersom Spørgsmaalet om Consumtionen i Almindelighed forelaa, vilde jeg vel have fundet mig stemt imod den, ikke paa Grund af den Opinion, som har dannet sig mod den, ikke heller fordi der i Consumtionsafgiften som saadan er givet en saa uheldig Befatningsmaade, at jeg jo vilde kunne befinde mig ligesaavel ved den som ved mange andre af de bestaaende Skattnormer, men fordi Consumtionsafgiften og dens Opkrævning ved Portene og i Havnene foranledige demoraliserende Defraudationer, og dette anser jeg for at være den største Skrøbelighed, som klæber ved denne